

Vlaams
Parlement

vergadering **C75**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 9 december 2020

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de vertraging bij de realisatie van het COOVI-sportcomplex in Anderlecht – 769 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Freya Saeys aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de mentale gezondheid en eetstoornissen in de topsport – 742 (2020-2021)	5
VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het toepassen van het coronaprotocol van het betaalde voetbal – 854 (2020-2021)	8
VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over topsport tijdens corona – 893 (2020-2021)	12

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de vertraging bij de realisatie van het COOVI-sportcomplex in Anderlecht – 769 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Eind 2017 kende de Vlaamse Regering bij monde van toenmalig Vlaams minister voor Sport, Philippe Muyters, via het decreet Bovenlokale Sportinfrastructuur een subsidie van 1 miljoen euro toe voor de realisatie van een nieuw sportcomplex op de COOVI-campus in Anderlecht. Met onder meer een sporthal, een indoor klimzaal en tal van buitensportfaciliteiten vormt dit project een welgekomen uitbreiding van de sportinfrastructuur in onze hoofdstad, waar de noden enorm hoog blijven.

Volgens het subsidiebesluit zou het project tegen eind 2020 opgeleverd moeten worden. Ten gevolge van de coronacrisis hebt u die deadline ondertussen verlengd met een jaar. Het bouwproject begon nodeloze vertraging op te lopen toen het VGC-College in 2018 op eigen initiatief besliste om mee te stappen in de uitvoering van een mobiliteitsstudie voor COOVI van perspective.brussels, het gewestelijk ontwikkelingsbureau.

Voor alle sportinfrastructuurprojecten die gesubsidieerd worden via het decreet Bovenlokale Sportinfrastructuur, dient tot aan de oplevering ervan halfjaarlijks gerapporteerd te worden over de voortgang van het project. Tijdens de commissievergadering van 17 juni 2020 verklaarde u dat er in het laatst door u ontvangen voortgangsrapport van september 2019 gesproken werd over een voorlopige oplevering in de zomer van 2022. Dat is een zeer verontrustende planning die, zelfs met het uitstel dat u in het kader van de coronacrisis verleent, niet voldoet aan de vereiste uitvoeringstermijn.

Bovendien had u nog geen enkele gemotiveerde vraag om uitstel ontvangen op basis waarvan u een uitstel van de realisatietermijn zou kunnen toekennen. Hierdoor loopt men het risico dat de Vlaamse investeringssubsidie van 1 miljoen euro komt te vervallen en dreigen de sportende Brusselaars een mooie uitbreiding van de sportinfrastructuur mis te lopen, terwijl de noden enorm hoog zijn en Vlaanderen de nodige middelen ter beschikking stelt.

Daar het laatst door u ontvangen voortgangsrapport dateert van september 2019 zou u ondertussen een nieuw voortgangsrapport moeten hebben ontvangen met een geüpdatete stand van zaken betreffende de realisatie van de COOVI-campus.

Minister, ik heb deze vraag om uitleg enkele weken geleden ingediend. Gisteren verklaarde VGC-collegelid Pascal Smet in het kader van de begrotingsbesprekingen dat het COOVI-sportcomplex er niet meer komt. Ik geloofde mijn oren niet. Over de precieze reden blijft een dikke laag mist hangen. Graag krijg ik via deze weg bijkomende verduidelijking.

Hebt u een nieuw voortgangsrapport aangaande het COOVI-sportcomplex ontvangen, zoals het subsidiebesluit voorschrijft? Hebt u van het VGC-College ondertussen een gemotiveerde vraag om uitstel ontvangen? Wat zijn de precieze redenen van de vertragingen inzake het COOVI-dossier? Hoe evalueert u de huidige voortgang van het COOVI-project en de communicatie met het VGC-College aangaande dit dossier? Welke acties zult u ondernemen om het VGC-College ertoe aan te zetten de beschikbare Vlaamse middelen correct aan te

wenden en zo een inhaalbeweging te realiseren inzake bijkomende sportinfrastructuur in Brussel?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Zoals u zelf aanhaalt, verplicht het ministerieel besluit (MB) dat de subsidie toekent om een halfjaarlijks voortgangsrapport in te dienen. Het voortgangsrapport dat werd ingediend in november 2020 is een exacte kopie van dat van 2019. Tot op heden ziet het er op basis van die info niet naar uit dat het project gerealiseerd zal kunnen worden binnen de termijn.

Zoals u weet, voorziet het decreet wel in een mogelijkheid om uitstel te geven op grond van overmacht. Hiervoor moet een uitgebreide motivatie aangebracht worden, samen met een realistische nieuwe planning. Zo'n motivatie hebben we niet ontvangen. Dit betekent dat, als de voorlopige oplevering niet plaatsvindt voor 18 december 2021, de subsidie niet zal kunnen worden toegekend.

Ik ontving intussen op 12 november ook een brief van de VGC waarin de vertraging aan het project werd uitgelegd. Als oorzaken daarvan geven ze de opstart van bijkomende onderzoeken, een veranderende context en een krappe begroting. Daarnaast – en dat is nog veel belangrijker – besliste de Scholengroep Brussel van het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap (GO!) om een bestaand gebouw op de campus te renoveren en zo tegemoet te komen aan de noden op het vlak van sportinfrastructuur.

Naast het aanhalen van redenen van vertraging, werd in deze brief ook de vraag gesteld om de middelen voor de COOVI-campus te heroriënteren naar een nieuw zwembadproject op de site van Abattoir. Op deze vraag kan ik vanzelfsprekend niet ingaan. Je kunt het geld dat voor het ene project was uitgetrokken, niet zomaar aan een ander project geven. Het decreet laat dit ook niet toe. Uiteraard kan de VGC of een andere partner hiervoor een nieuwe subsidieaanvraag indienen voor de oproep in 2021 of op een later tijdstip. Dit werd reeds besproken met mijn collega, minister Smet.

Maar zoals het er nu voorstaat, dreigt de subsidie die werd toegekend aan de COOVI-campus te zullen vervallen. Dat is iets wat ik uiteraard ten zeerste betreurt. Ik sta in nauw contact met mijn collega-minister Smet over dit dossier en over de situatie van de sportinfrastructuur in Brussel. Brusselse sportinfrastructuur is echt broodnodig en ik betreurt dan ook dat de voorrangspositie van Brussel in het Globaal Sportinfrastructuurplan Vlaanderen niet verzilverd zal worden, want die voorrangspositie is er wel echt.

Bij de evaluatie van het decreet hebben we daarenboven voor de Brusselse projecten verfijningen ingevoerd. Het toepassingsgebied werd uitgebreid naar projecten die zich prioritair richten op het Nederlandstalige doelpubliek. Het gaat dan over projecten van publieke en private investeerders. We hebben decretaal alle mogelijkheden gecreëerd en zelfs in een voorrangspolitie voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voorzien. Ik hoop dat die dan ook eens benut zal worden.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Bedankt voor uw antwoord.

Ik vind dit echt wel onvoorstelbaar. Brussel krijgt voorrang bij die projectvoorstellen, maar verzilvert die positie niet. Brussel krijgt dus voorrang op alle andere Vlaamse steden en gemeenten om vooruitgang te kunnen boeken in iets wat heel essentieel is voor onze Brusselse inwoners, sportinfrastructuur. Maar wat stellen we vast? Het enige dossier dat de VGC tijdens de vorige legislatuur heeft ingediend, gaat niet meer door, goed wetende dat men daardoor maar liefst 1 miljoen euro

aan beschikbare middelen voor projectvoorstellen heeft laten liggen. Ik vind dat werkelijk ongezien. Dat is 1 miljoen euro aan Vlaams belastinggeld. 1 miljoen euro aan Vlaamse financiële ondersteuning waarin voorzien werd voor een sport-infrastructuurproject, wordt op de helling gezet en is blijkbaar in een Brussels moeras verzonken geraakt. De verantwoordelijkheid van het VGC-College is enorm. Men heeft er werkelijk alles aan gedaan om het project te doen mislukken.

De VGC verwijt Vlaanderen altijd dat de Vlaamse inspanningen niet op de Brusselse realiteit zijn afgestemd, maar we zien nu wat de echte realiteit is. De echte realiteit is dat de VGC gewoon stokken in de wielen steekt.

Minister, u hebt zelf aangehaald wat ik ook in de kranten heb gelezen, namelijk dat twee sportprojecten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wel in volle ontwikkeling zijn en dat de VGC flink investeert in de renovatie van de onderwijs-infrastructuur op de COOVI-campus. Het is dan ook moeilijk te begrijpen waarom het COOVI-sportcomplex er niet kan komen. Het is moeilijk te geloven dat er geen sprake van slechte wil is. Dit lijkt me pure politieke agitatie vanwege de oorsprong van het geld. Politieke spelletjes zijn voor de VGC blijkbaar belangrijker dan de sportkansen van de Brusselse inwoners.

Ik heb nog een bijkomende vraag. U hebt net zelf aangehaald dat de VGC de afgelopen legislatuur maar liefst 3 miljoen euro heeft laten liggen om andere sportinfrastructuur te realiseren. Ik hoop ten eerste dat de VGC deze legislatuur sterker gebruik zal maken van de door Vlaanderen aangereikte subsidiemogelijkheden. Hebt u sinds de start van deze legislatuur van de VGC al projectaanvragen voor sportinfrastructuur ontvangen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat die laatste vraag betreft, heb ik het met Brussels minister Smet al enkele keren over het dossier van het slachthuis gehad. Ik heb mijn diensten aangeboden om dit te kunnen faciliteren. Ik sta hier echt voor open. Ik ben bereid stappen te zetten en mee te werken om dat project te schragen. Ik hoop dat dit tot een goed einde kan worden gebracht.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Freya Saeys aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de mentale gezondheid en eetstoornissen in de topsport – 742 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Voorzitter, De Morgen heeft de podcast 'Gérard en ik' over eetstoornissen in de Belgische topsport gelanceerd. Daarin heeft ex-topsportster en -loopster Nenah De Coninck aan de alarmbel getrokken over het taboe met betrekking dat in de topsport heerst rond mentale gezondheid.

Eetstoornissen komen bij topsporters regelmatig voor. Een sporter is sowieso al regelmatig bezig met gezonde voeding om de sportprestaties zo optimaal mogelijk te kunnen uitvoeren. Het vetpercentage van de atleten wordt regelmatig gemeten. De veelvuldige aandacht die hieraan wordt besteed, weegt voor veel atleten soms zwaar door. Jonge topsporters zitten immers op een leeftijd waarop ze sowieso regelmatig onzeker zijn over hun lichaam en hun gewicht. Als coaches zich blindstaren op het vetpercentage en de voeding, kan dit een gevaarlijke trigger

vormen. Het valt niet te onderschatten hoe lang gewichtsgelateerde opmerkingen eigenlijk kunnen blijven plakken.

Het is dan ook belangrijk dat de coaches zeer voorzichtig omspringen met opmerkingen over het gewicht en het vetpercentage van atleten. Het belang van het gewicht moet op een genuanceerde en empathische wijze bij de sporters worden aangekaart. Daarnaast hebben jonge sporters vaak nood aan professionele begeleiding om in de sportcontext een gezonde relatie tussen voeding en gewicht te behouden. Toch is het taboe om hiervoor naar een psycholoog te stappen, voor velen nog te groot. Zo blijven sommige topsporters met een eetstoornis volledig onder de radar.

Minister, zult u de topsportcoaches meer sensibiliseren om voorzichtiger met gesprekken over gewicht en voeding om te gaan? Zult u actie ondernemen om de drempel naar psychologische hulp voor topsporters te verkleinen en, zo ja, welke actie?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, gezond sporten en eten is een thema dat me na aan het hart ligt. De problematiek van de eetstoornissen is een blijvend thema. Het welzijn van topsporters, en dan vooral van jonge, kwetsbare topsporters, is en blijft een topprioriteit. Net om die reden zorgen we ervoor dat er middelen worden vrijgemaakt om de topsporters op dat vlak optimaal te begeleiden.

Die financiële ondersteuning verloopt langs de sportfederaties, die instaan voor een optimale omkadering waarin ze expertise uit verschillende domeinen proberen samen te brengen. Zo kunnen ze de topsporters gericht ondersteunen. Ik denk dan aan mental coaches, aan sportpsychologen en aan voedingsdeskundigen. De sportfederaties moeten dit in hun beleidsplannen opnemen.

Voorkomen is beter dan genezen en we blijven dan ook informeren en sensibiliseren. Enkele jaren geleden hebben we, in samenwerking met de KU Leuven en met de Universiteit Gent, een bevraging van topsporters georganiseerd om het probleem in kaart te brengen. Uit die studie, die tot 2014 heeft gelopen, blijkt dat topsporters een licht verhoogd risico hebben in vergelijking met de wijze waarop dit thema zich in de brede bevolking manifesteert. We hebben geen redenen om aan te nemen dat de situatie op dat vlak zou zijn veranderd.

De coaches, trainers, omkaderende staf en collega's moeten zich natuurlijk goed bewust zijn van de mogelijke risicofactoren en signalen. Om de problematiek onder de aandacht te brengen, hebben we de website www.eetproblemenindesport.be, waarop alle informatie over het onderzoek te vinden is. De website bevat informatie over de verschillende eetproblemen. Er zijn wel wat aandoeningen, zoals anorexia atletica, de vrees van iemand die mager is om bij te komen, of bigorexia, de vrees niet genoeg spieren te hebben.

Daarnaast bevat de website gerichte informatie voor drie specifieke doelgroepen, namelijk de topsporter zelf, zijn omkadering en zijn directe omgeving. In iedere rubriek is op een vrij laagdrempelige manier correcte informatie te vinden over de eerste signalen die op een eetstoornis kunnen wijzen, over wanneer moet worden opgetreden en over wat desgevallend moet worden gedaan. In de rubriek voor topsporters kan de atleet anonieme getuigenissen lezen en informatie over heel specifieke hulp krijgen. In de rubriek voor de trainers en de omkadering ligt de focus op informatie en preventie. Er staat informatie over hoe een coach, sportbegeleider of trainer hier op een positieve, duurzame wijze mee moet omgaan. Dit geldt natuurlijk ook voor de rubriek die zich tot de ouders en de peers van de topsporters richt. De website biedt die twee laatste doelgroepen ook informatie

over hoe ze actie kunnen ondernemen en tot wie ze zich met hun vragen kunnen richten.

We willen de drempel voor de zoektocht naar hulp uiteraard zo laag mogelijk houden. Om die reden is een samenwerking opgezet met vzw Eetexpert, het Vlaams kenniscentrum voor eet- en gewichtsproblemen. De topsporters kunnen vrij snel naar een gespecialiseerde expert worden doorverwezen. Dat kan dan een psycholoog, een diëtist of een combinatie van beide zijn. Die specialisten hoeven niet zelf actief te zijn in de sportwereld.

Gezond sporten is een onderwerp dat doorheen heel het vormingsaanbod telkens opnieuw aan bod komt. In alle trainerscursussen van de Vlaamse Trainersschool, van initiator tot trainer, wordt aandacht besteed aan voeding en mentale aspecten. Ook tijdens de bijscholingen is er ruimte voor dit thema.

Naar mijn mening moeten we niet onmiddellijk verdere acties ondernemen, maar we moeten het aanbod wel blijven behouden. Het is goed dat dit regelmatig opnieuw onder de aandacht wordt gebracht. We hebben een groot aantal affiches op goed zichtbare plaatsen gedistribueerd. We zorgen ervoor dat mensen met een eenvoudige internetzoekactie rechtstreeks naar de website worden geleid. Wie de termen 'eetproblemen' en 'sport' googelt, wordt automatisch naar de betrokken website geleid.

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Bedankt voor uw antwoord.

We moeten inzetten op preventie. Voorkomen is altijd veel beter dan genezen, dat is ook logisch. U sprak over de bevraging door de KU Leuven en UGent. Die liep maar tot 2014. Zou het dan toch niet opportuun zijn om een recentere bevraging te doen? De vorige is toch al van zes jaar geleden. Het zou ook een meerwaarde zijn als wij recentere cijfers zouden hebben.

Men kan via Eetexpert en andere websites informatie vinden. Dat is allemaal wel goed, maar ik denk dat het vooral heel belangrijk is dat de coaches zelf het goede voorbeeld geven en op een goede manier omgaan met voeding en gewicht, want vaak wordt er toch veel druk gezet op sporters.

Hordeloopster Nenah De Coninck is vast niet de enige die met een eetstoornis kampt. Uit het turnen kwamen er heel veel getuigenissen van meisjes met eetstoornissen. Ook jongens kampen hiermee. De drempel om naar de psycholoog te gaan, is nog altijd heel hoog. Ik denk dat het heel goed is dat dit in de opleidingen aan bod komt, maar mijn vraag is of het toch niet uitgebreider aan bod moet komen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Ik denk dat de vraagstelling van mevrouw Saeys terecht is, maar ik kan ook vrede nemen met uw antwoord, minister. Ik wil echter vooral tussenkomen omdat ik denk dat het probleem zich breder stelt dan wat wij echt wel topsport kunnen noemen. Wat met diegenen die zich de would-betopsporters noemen? Ik heb daar zelf toch ook al heel wat getuigenissen over gehoord. Zoals mevrouw Saeys terecht stelt, gaat het vooral over duursporters, maar het speelt zich ook af bij esthetische sporten, waarbij het uiterlijk ook heel belangrijk blijkt te zijn, en bij sporten waar men met verschillende gewichtscategorieën werkt. Ik permitteer mij om te zeggen dat ik denk dat het probleem zich nog meer voordoet in de vrouwensport dan in de mannensport. Dat denk ik toch op basis van de getuigenissen die ik heb mogen aanhoren.

Waarom trek ik de stelling open? De studie van de KU Leuven van 2013, waar de minister naar verwijst, stipuleert dat er een lichte verhoging is bij topsporters, maar het moet een aandachtspunt blijven. Het zit mee in de opleiding van alle trainers, ongeacht het niveau. Dat moet zeker bestendigd worden. Het is ook goed dat de vraag wordt gesteld en dat er aandacht aan wordt gegeven. Ik pleit toch voor alertheid om ons niet alleen te focussen op wat wij echt de topsport noemen, maar om dit in een bredere context te bekijken. Ik heb al pijnlijke getuigenissen gehoord over de druk die naar mijn aanvoelen vooral jonge meisjes ervaren om op hun gewicht te letten en er goed uit te zien, en die ook tot ernstige psychische toestanden heeft geleid.

Ik onderschrijf mee de vragen, maar ik weet niet of we veel meer kunnen doen dan de aandacht die de website van Sport Vlaanderen en de trainersopleidingen daaraan besteden.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb geen directe aanleiding om het onderzoek te herhalen, noch heb ik signalen gekregen dat de situatie acuter zou zijn dan voorheen. Samen met Eetexpert en de beheerders van de websites bekijken we natuurlijk ook of we nieuwe initiatieven moeten nemen.

De tussenkomst van de heer Van Dijck is ook absoluut relevant. De groep van 'net niet', de groep die niet zo goed omkaderd en begeleid wordt en waar veel minder sociale controle bestaat – diegenen dus die het topsportniveau wel ambiëren maar het uiteindelijk niet halen –, is in dezen een meer kwetsbare doelgroep.

We besteden echt wel heel veel aandacht aan de voedingsproblematiek en meer specifiek anorexia en andere eetstoornissen, en dat op elke trap van de opleidingsladder. Zelfs bij het laagste niveau wordt met deze problematiek rekening gehouden en wordt geduid op welke signalen men attent moet zijn, wat men vervolgens moet doen en hoe men moet optreden.

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Meten is weten. Een studie van 2013-2014 vind ik echt wel verouderd. Ik vind het belangrijk om nu een bevraging te doen en te kijken hoe de problematiek op dit moment is. Het kan absoluut een meerwaarde zijn om te kijken of er bijkomende maatregelen nodig zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het toepassen van het coronaprotocol van het betaalde voetbal – 854 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, deze vraag is een beetje ingehaald door de feiten, maar in het licht van de 18.000 amateurclubs in Vlaanderen die echt wel opnieuw willen sporten, blijft ze toch wel relevant.

De bestaande coronamaatregelen voor het amateurvoetbal blijken voor problemen te zorgen in het bekervoetbal. Op 9 en 10 januari 2021 worden de zestiende finales voor de Beker van België gespeeld en bij negen wedstrijden wordt men met een

probleem geconfronteerd. Het betreft bekerwedstrijden waarbij amateurclubs uit eerste of tweede zijn betrokken. De bestaande coronaregels werden immers verlengd tot 15 januari en zijn van toepassing op die amateurclubs.

Aangezien de voetbalkalender door het uitstellen van vele wedstrijden, net door corona, volledig vol blijkt, is het bijna onmogelijk om die wedstrijden te verplaatsen, zeker omdat de achtste finales al op 24 januari gepland staan. Een andere mogelijkheid is het coronaprotocol uit het betaald voetbal tijdelijk toe te passen op de negen amateurclubs, maar hiervoor moeten de Vlaamse en Franstalige sportministers een uitzondering toestaan. Dat is ook gebeurd. De uitzondering werd vrij snel door de minister toegestaan.

Minister, u stelde in de media dat alleen de amateurclubs zelf kunnen beslissen of ze kunnen voldoen aan alle vereisten van het protocol. Uw toestemming lijkt eerder een oplossing voor de profclubs dan voor de amateurclubs, die blijkbaar niet meteen vragende partij waren.

Ondertussen dringen alle amateursportclubs in Vlaanderen aan op het snel weer opstarten van hun clubs. In het weekend stelde Koen Umans, voorzitter van de Vlaamse Sportfederatie, in de krant: "We kunnen echt weer opstarten op een verantwoorde manier. (...) We vragen niet dat de kantines weer opengaan, maar sporten kan echt veilig en gecontroleerd georganiseerd worden." Ik citeer dit omdat uw beslissing er een is van twee maten en twee gewichten.

Waarom werd de uitzondering toegestaan? Hoe kwam die beslissing tot stand? Hebt u hieromtrent overleg gepleegd met uw Franstalige collega, alsook met Sport Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, het is altijd mijn lijn dat ik sportactiviteiten die veilig kunnen worden georganiseerd maximaal probeer toe te laten. We hebben het zo aangepakt dat de bekercompetitie als een formele profcompetitie kan worden erkend. De deelnemers aan die competitie krijgen een uitzondering op de geldende coronamaatregelen, zoals het verbod op wedstrijden en trainingen met contact voor plus-13-jarigen. Het protocol met de bijbehorende veiligheidsmaatregelen die ik met de Jupiler Pro League heb afgesloten, wordt hierop toegepast, wat betekent dat er zonder publiek wordt gespeeld.

In die omstandigheden heb ik op 1 december 2020 mijn akkoord gegeven, waardoor alle 32 ploegen, 23 ploegen in de reeksen 1A en 1B en 9 ploegen in de amateurreeksen, zich op een veilige manier op die wedstrijden kunnen voorbereiden. De amateurploegen hebben we specifiek op de alternatieve testprocedure met sneltesten voor asymptomatische personen gewezen. Die testprocedure wordt trouwens ook in het volleybal, basketbal en hockey gebruikt en is door een viroloog gevalideerd. Ik heb hiervoor mijn akkoord gegeven. Ik heb dat ook met de bevoegde Waalse minister afgesproken.

We hebben de mogelijkheid gecreëerd om de wedstrijden op een verantwoorde manier voor te bereiden, zodat de amateurclubs met gelijke wapens aan de start kunnen komen als ze hiervoor opteren. Naast de toelating zijn er natuurlijk nog andere zaken die de haalbaarheid van de wedstrijden bepalen. Er is de praktische en financiële kant van de bijkomende testen en de andere coronamaatregelen die in het protocol worden opgelegd. Dit is een zaak van de betrokken clubs en organiserende instanties. Ik stel vast dat de meningen uiteenlopen. Wat wij hebben gedaan, is het creëren van een kans om die keuze te kunnen maken.

De aanvraag van de Jupiler Pro League is met Sport Vlaanderen besproken. Aangezien Sport Vlaanderen over de algemene aanvraag van de erkenning als

profcompetitie en over de aangepaste testprocedure een positief advies heeft gegeven, is het onze taak maximaal de condities te creëren om de sportactiviteiten te laten doorgaan. Uiteindelijk beslissen de betrokken clubs zelf of er al dan niet wordt gevoetbald. Ik zal ze daar natuurlijk niet toe verplichten.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord. De amateurclubs komen wel een beetje in een ambigue en moeilijke situatie terecht. Willen ze die wedstrijden wel spelen? Ik heb in de krant gelezen dat het wachten is op hoe de amateurclubs de nieuwe richtlijnen interpreteren. De amateurclubs zijn niet meteen vragende partij om te spelen, want in de huidige omstandigheden zijn die wedstrijden verlieslatend. Alles is natuurlijk nog niet beslist, maar ik heb begrepen dat ze moeten kiezen tussen de pest en cholera. Er moet natuurlijk iets gebeuren en er moet een oplossing worden gezocht. Ik meen begrepen te hebben dat u hierover al overleg hebt gepleegd.

Ik heb in mijn vraagstelling al naar het vervolgtraject verwezen. Ondertussen roert de Vlaamse Sportfederatie zich ook. De Vlaamse Sportfederatie heeft, wel niet onmiddellijk naar aanleiding hiervan, gesteld klaar te zijn om de 18.000 sportclubs in Vlaanderen van start te laten gaan. Ik kan me voorstellen dat wie deel uitmaakt van een amateurclub en merkt dat de amateurclubs vanwege de bekercompetitie bepaalde uitzonderingen op de coronamaatregelen krijgen, zich afvraagt waarom zijn club ook niet kan starten. U kunt dit beschouwen als een bijkomende vraag om een antwoord te bieden op de terechte vraag die bij de amateursportclubs leeft.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Normaal mag ik gastheer zijn van een van deze wedstrijden. Dat is een van de redenen waarom ik tussenkom.

Dit is een moeilijke discussie. Wat moeten wij als Vlaamse overheid of wat moet de Vlaamse minister daarmee? Vanuit het Vlaamse beleid – en ik heb dat ook in vorige tussenkomsten al gesteld – moeten we topsport en het professionele sporten mogelijk maken, want dat is voor heel de gemeenschap een positieve zaak. Mensen kunnen toch nog naar iets kijken, ongeacht welke sport hun voorkeur uitdraagt.

Hier is het een heel specifiek probleem. Het is positief dat de minister zegt dat het kan en dat het mogelijk is, maar dan gelden natuurlijk dezelfde randvoorwaarden. Anderzijds is het ook zo dat je van de amateurclubs die al weken stilliggen, niet kunt verwachten dat zij midden januari klaarstaan om onvoorbereid een wedstrijd te spelen; en ik zou zelfs bijna zeggen dé wedstrijd van het seizoen. Dat maakt het voor die clubs moeilijk om zich voor te bereiden op die wedstrijd. Ze zullen dan kosten moeten maken. De spelers, trainers en staf moeten opnieuw opstarten en daar knelt het schoentje.

Ik denk dat het niet aan de minister is om hiervoor oplossingen aan te reiken. De heer Deckmyn stelt een terechte vraag, maar het zijn in dezen de organisatoren, in dit geval de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) en Voetbal Vlaanderen, die oplossingen moeten zoeken. Men kan en zal kunnen voetballen en zij moeten uitzoeken hoe men dat mogelijk kan maken. Voor de overheid is het heel moeilijk om daar gepaste antwoorden op te geven. Maar dat wil niet zeggen dat het voor amateurclubs inderdaad niet evident is om midden januari die wedstrijden te spelen.

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Ik wil me aansluiten bij de bezorgdheid dat amateurclubs aan dezelfde voorwaarden en aan het draaiboek van de Pro League

moeten voldoen om wedstrijden te spelen. Dat is een vrij logische manier om wedstrijden te laten plaatsvinden. Iedereen kan op dezelfde veilige manier wedstrijden spelen, maar we moeten wel begrip hebben voor amateurclubs die niet alleen lang hebben stilgelegen, maar ook veel inkomsten hebben gemist. Volgens het protocol van de Pro League moet men zeer veel kosten maken om aan die voorwaarden te kunnen voldoen. Door die drempel – en ik begrijp dat die er moet zijn – zullen ze waarschijnlijk sneller overgaan tot een forfait, waarvoor een bepaalde financiële compensatie is voorzien. Amateurclubs merken echter op dat die compensatie niet te vergelijken valt met wél spelen, waarbij men soms in de televisierechten deelt. Ik begrijp dat u daarop geen directe invloed hebt, minister, want het zijn de organisatoren van de Beker van België die dat onder elkaar moeten regelen. Kunt u misschien wel bemiddelend optreden in het voordeel van de amateurclubs, die dit jaar toch aanzienlijk in de financiële problemen zijn geraakt? Het gaat over clubs die al wat verder in de bekerwedstrijden zijn geraakt en perspectief hadden op bijkomende inkomsten. Ze zien deze door een extra verplichting en de gelijkschakeling aan het Pro League-draaiboek misschien aan hun neus voorbijgaan. Misschien kunnen we daarin toch bemiddelend optreden?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: U moet dit natuurlijk ook vanuit ons oogpunt bekijken. Als de mogelijkheid zich aandient om een sportactiviteit toe te laten, zal ik die kans altijd grijpen. In dezen heb ik me natuurlijk gebaseerd op de uitzondering die ook in het MB voor profcompetities is voorzien. Je kunt de Beker van België of de Crocky Cup ook als een profcompetitie opvatten en daarom heb ik die interpretatie gehanteerd om deze activiteit toe te laten.

Er is ook nog zoiets als de sportieve eer in dezen, namelijk dat verschillende amateurclubs de match van hun leven zouden kunnen spelen. Ik zou hen die kans ook niet willen ontnemen.

We hebben trouwens ook de mogelijkheid geboden om voorafgaand te trainen. Ik denk dat we daarvoor een periode van twee weken hebben toegelaten, maar ik snap natuurlijk dat sommige clubs ervoor opteren om dat niet te doen. Mocht ik het verboden hebben, dan zou er sprake kunnen zijn van competitievervalsing en dat konden we zeker niet maken.

De clubs kunnen natuurlijk overleggen met de tegenpartij en met de Pro League.

Wat betreft de heropstart van de amateurcompetities ben ik in permanent overleg met de sportsector, net zoals met de onderwijssector. Op regelmatige basis zitten wij samen. Geloof me vrij: als de kans zich voordoet, zal ik er alles aan doen om sportactiviteiten opnieuw toe te laten. In dat beslissingsproces is timing cruciaal. Het is nu echter niet het moment om op tafel te kloppen en de heropstart van sportactiviteiten te bepleiten. We bereiden ons voor om op het juiste moment de juiste vraag te stellen, maar ik hou dat liever onder de waterlijn. U kunt ervan op aan dat, zodra de kans zich voordoet, we gereede vragen zullen stellen en een solide dossier op tafel zullen leggen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, ik bedank u om de heropstart van de amateurclubs nauw in de gaten te houden en dat u ernaar streeft om dit zo snel mogelijk te doen. Dit weekend stond er een groot artikel in een van de kranten waarin de Vlaamse Sportfederatie meldt dat zij op een verantwoorde manier kunnen opstarten. Zij staan klaar om dit te doen. Ze kijken natuurlijk in uw richting, maar ik heb ook begrip voor uw argumentatie.

Wat de bekercompetitie betreft, zijn er moeilijkheden. U zat sowieso in een moeilijk parket om een beslissing te nemen. Mijn vraag was vooral ingegeven door het feit dat u voor die moeilijke keuze stond en dit uiteraard moest toelaten. Natuurlijk is het wel zo dat de oplossing voor de financiële en sportieve problematiek vooral moet liggen bij de organisatoren van de bekercompetitie. Ik sluit me zeker aan bij de voorzet van de heer Coenegrachts om de minister te laten nakijken in hoeverre hij in deze problematiek kan bemiddelen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Rudder aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over topsport tijdens corona – 893 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaïke De Rudder (CD&V): Voor de tweede keer in een half jaar tijd liggen onze sporters noodgedwongen stil als gevolg van de coronacrisis. Ik wil me even specifiek richten op de topsporters. Zij hebben uiteraard nood aan trainingen om prestaties te kunnen leveren. Volgens de huidige afspraken mogen professionele topsporters toch indoor blijven trainen, maar blijkbaar is deze uitzondering enkel toegezegd voor de seniors, niet voor de junioren. Het gaat voor alle duidelijkheid over individuele atleten en niet over groepstrainingen.

Aangezien de huidige maatregelen ten vroegste op 15 januari geëvalueerd zullen worden, ontvingen wij hierover noodkreten van ouders en hun jonge topsporters. Een mogelijke oplossing zou erin bestaan om indoor training een-op-een toe te staan voor jonge topsporters met één vaste coach, zodat veiligheid en gezondheid gegarandeerd kunnen blijven in de geest van verantwoord sporten en binnen controleerbare omstandigheden.

Minister, bent u op de hoogte van de vragen van jonge topsporters om hun indoor trainingen te kunnen verderzetten tijdens deze tweede lockdown? Bent u ertoe bereid om voor hen een uitzondering toe te staan, zodat ook deze jongeren indoor mogen trainen en zich kunnen voorbereiden op Europese kampioenschappen (EK's), wereldkampioenschappen (WK's), de Olympische Spelen enzovoort?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, net zoals tijdens de eerste lockdown in maart 2020 hebben we ook tijdens de tweede golf van verstrengingen van de maatregelen, zoals de verplichte sluiting van de indoorsportaccommodatie, altijd gezorgd voor uitzonderingen voor topsporters. We geven hun mogelijkheden op succes, zodat ze hun ambities niet hoeven bij te stellen.

We hebben hiervoor altijd met drie categorieën gewerkt. De eerste groep zijn de topsporters voor wie topsport een belangrijke bron van inkomsten is. Het gaat om de professionele sportbeoefenaars op senioreniveau voor wie topsport hun beroep is en die leven van de inkomsten die ze uit sport genereren. Dat sluit wat aan bij de vorige vraag om uitleg.

De tweede groep zijn de topsporters met het statuut van topsporter bij Sport Vlaanderen. Het gaat dan zowel om elitesporters op senioreniveau als beloftevolle jongeren die nominatief vermeld staan op een lijst die de topsportfederatie samenstelt in samenspraak met Sport Vlaanderen.

De laatste groep zijn de topsporters op senioreniveau die een wereldkampioenschap of Europees kampioenschap voorbereiden voor volgend jaar of het jaar daarop in een discipline die op de sporttakkenlijst staat vermeld en die daar een plaats in de top 8 kunnen behalen. Het gaat dan om niet-olympische disciplines, zoals de langeafstandstriatlon.

Natuurlijk gelden voor al die categorieën strenge veiligheidsvoorwaarden. Ze mogen in groepen van maximaal vier personen trainen. Ze mogen een nauw contact hebben, bijvoorbeeld een vaste sparringpartner voor judo. Voor jongeren zijn uitzonderingen wel degelijk mogelijk, maar in regel enkel voor olympische disciplines en in de net vermelde categorie voor niet-olympische disciplines. Er is dan altijd een link met een Europees jeugdkampioenschap of een wereldjeugdkampioenschap.

Een en ander verloopt in verhouding tot de huidige COVID-19-situatie in de best mogelijke omstandigheden, maar ik maak hier niet te veel reclame voor. Het gaat effectief om uitzonderingen die vrij ver gaan, maar om die reden ook tot een specifieke groep beperkt blijven. We krijgen tal van vragen om uitzonderingen toe te laten. Dit heeft een cascade-effect, waarbij de ene naar de andere verwijst. Ik begrijp dat het op alle niveaus enorm frustrerende tijden zijn voor competitie-sporters die hun sport momenteel niet kunnen beoefenen, maar we moeten dit natuurlijk afbakenen. Om het overzichtelijk, controleerbaar en beheersbaar te houden, laten we dit toe voor de doelgroep van de beloftevolle jongeren. Het is natuurlijk mijn oprechte hoop dat de situatie snel verbetert en dat nieuwe sporten mogelijk worden. We hebben het er daarnet over gehad. Het is zeer moeilijk iedereen tevreden te houden.

Ik moet erop wijzen dat we COVID-19-uitbraken in de topsportwereld absoluut willen vermijden, want de gevolgen zijn voor topsporters natuurlijk veel groter. Zelfs een eenvoudige besmetting kan nefast voor de longcapaciteit zijn. Voor topsporters die niet zwaar ziek worden, kan het verlies van 1 procent aan longcapaciteit het einde van hun carrière betekenen. We moeten dan ook weerstaan aan de neiging om elke gevraagde uitzondering toe te kennen. We zijn absoluut op de hoogte van de vragen van jonge topsporters, ook in niet-olympische disciplines, en we hebben hier een procedure voor. Gezien de ernst van de situatie moeten we echter keuzes maken en kunnen we tot mijn spijt niet aan elke vraag voldoen.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaïke De Rudder (CD&V): Dank u, minister, voor uw antwoord. Ik begrijp uiteraard dat we alles goed moeten bekijken.

Mijn vraag ging specifiek over het EK Tumbling, dat volgend jaar in mei plaatsvindt. De jonge topsporters die geen statuut hebben, verkeren nu niet in de mogelijkheid om hiervoor te trainen. Het zijn echter wel topatleten. Tumbling is geen olympische discipline en wordt niet als topsport beschouwd. Daardoor kunnen die sporters zich niet voorbereiden op dat EK volgend jaar. We horen daarover bezorgdheid en we zouden toch moeten proberen om die jonge sporters voldoende mogelijkheden te geven om zich te kunnen voorbereiden. Het gaat over twee junioren en het is voor die kinderen heel confronterend dat ze zich niet kunnen voorbereiden op een belangrijk EK. Ik blijf hier dus voor ijveren. Uitzonderingen maken is moeilijk, dat weet ik, minister, maar ik ijver er toch voor dat topatleten zich voldoende kunnen voorbereiden op een EK dat bijvoorbeeld al volgend jaar plaatsvindt. Zij vallen nu echt uit de boot. Het kan op een veilige manier, de protocollen kunnen perfect worden nageleefd en dat zullen zij ook doen. Hoe kunnen we er dan toch voor zorgen dat die kinderen heel snel opnieuw hun sport kunnen opnemen, zodat ze zich voldoende kunnen voorbereiden op dat EK van volgend jaar?

De voorzitter: De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Mevrouw De Rudder, ik begrijp uw vraag heel goed, maar ik denk dat de minister in zijn antwoord ook heel duidelijk is. We werken hier met uitzonderingen. Strikt genomen mag er op het vlak van zwaarte niets gebeuren. Alles wat nu al gebeurt, zijn uitzonderingen. Het nadeel van uitzonderingen is dat je dan een lijn trekt en dat er dan natuurlijk mensen zijn die net achter die lijn moeten blijven. Zij vragen zich dan af waarom zij niet voorbij die lijn mogen en waarom zij niet mogen meedoen. Als je die lijn dan opnieuw wat verlegt, zijn er weer nieuwe mensen die achter die lijn moeten blijven en zullen vragen om een uitzondering te maken. Binnen de kortste tijd heb je in de topsport zo coronabesmettingen en dat willen we net voorkomen.

Ik denk, minister, dat ik u mag parafraseren na uw antwoord op de vorige vraag: het is nu niet het ogenblik om op tafel te slaan, maar we mogen wel verwachten dat u op het juiste moment de juiste vraag zult stellen en dat u met een robuust dossier de nodige stappen zult zetten, als de mogelijkheden er zijn. Ik hoop dat u kunt bevestigen dat dat in dit geval ook zo zal zijn.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik wil me ervoor hoeden om mij via deze weg uit te spreken over heel specifieke en individuele vragen. Ik denk dat die vraag ook wel door Sport Vlaanderen werd of wordt behandeld.

We doen het maximaal mogelijke om ervoor te zorgen dat sportactiviteiten onder strikte voorwaarden en zonder te veel toeters en bellen kunnen blijven plaatsvinden. Er is heel veel afgunst. Waarom mag de ene dit wel en de andere niet? Je moet dan in deze specifieke casuïstiek ook nog eens de hele discussie die momenteel over buitenlandse reizen bestaat in rekening brengen. Dat is natuurlijk deel van de problematiek. Het gaat over verre reizen die ondernomen moeten worden en dit naar landen waar je geen vat hebt op de controle en waarvan je niet altijd weet of de organisatie even professioneel en veilig verloopt als in eigen huis. Die criteria moeten we toch ook wel in ogenschouw nemen.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maike De Rudder (CD&V): Ik heb er alle begrip voor dat een uitzondering maken altijd moeilijk is, maar ik wil gewoon nog eens benadrukken dat het voor die sporters nu cruciale maanden zijn. Zij zien hun trainingen verloren gaan. Ik wil dat hier toch wel in het algemeen verdedigen.

De schaatsters gaan nu al in het buitenland trainen, omdat ze dat hier niet kunnen. Als we dat hier op een veilige manier kunnen aanbieden, vraag ik u toch om rekening te houden met onze jonge sporters die met het oog op de volgende jaren terecht alles op alles zetten om op een EK te kunnen schitteren. Zij moeten voldoende kunnen trainen om zich daar te kunnen bewijzen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.